

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/194/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513211469
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7513211469.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, V. - D., proti žalovanému: Rapid Life životná poisťovňa a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rastislavova 68, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 28. novembra 2014 č.k. 16C/224/2013-139 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením pripustil, aby do konania vstúpilo Občianske združenie "Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov", IČO: 42 249 708, Škultétyho 3, Košice, ako vedľajší účastník na strane žalobcu.

V odôvodnení uviedol, že v priebehu konania o žalobe, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice z 19.1.2012 sp. zn. 3C/2181/2012, dňa 16.7.2013 Občianske združenie "Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov", IČO: XX XXX XXX, Škultétyho 3, Košice (ďalej len "Združenie"), zastúpené JUDr. Darinou Solárovou, advokátkou, so sídlom Škultétyho 3, Košice, oznámilo podľa § 93 ods. 2 O.s.p. svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalobcu. Žalovaný so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nesúhlasil, pričom argumentoval, že predmetom konania nie je spotrebiteľský spor, ale len prieskum toho, či sú alebo nie sú splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobca uviedol vo svojom podaní, doručenom súdu dňa 3.2.2014, že súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, po právnom posúdení veci podľa § 93 ods. 1, 2, 3 a 4 O.s.p., § 2 písm. a) a b), § 25 ods. 1 až 6 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len "zák. č. 250/2007 Z.z."), vstup vedľajšieho účastníka do konania pripustil. Poukazom na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.9.2013 sp. zn. 14Co/252/2013 a tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 207/2011 a sp. zn. 3 Cdo/188/2012 konštatoval, že v danej veci súhlas žalobcu so vstupom vedľajšieho účastníka na jeho strane bol daný a predmetom konania je síce žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, avšak prejednávanie spornej záležitosti vzniklo práve z porušenia práva EÚ na ochranu spotrebiteľa neprijateľnou zmluvnou podmienkou v poisťnej zmluve žalovaného.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d) a f) O.s.p.. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie

konanie. Poukazom na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (I. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, I. ÚS 243/07, III. ÚS 23/13, I. ÚS 71/13), na ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 169 O.s.p. predovšetkým označil napadnuté uznesenie za arbitrárne a nepreskúmateľné. V tejto súvislosti namietol, že prvostupňový súd bral zreteľ len na súhlas žalobcu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania a nevysporiadal sa s ďalšími ním uvádzanými námietkami a dôvodmi, ktoré sa týkajú spôsobilosti a prípustnosti Združenia vystupovať ako vedľajší účastník v konaní. Tvrdil pritom, že konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je spotrebiteľským sporom, keďže jeho predmetom je len prieskum toho, či sú alebo nie sú splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom až po právoplatnosti rozhodcovského rozsudku postavenie žalobcu nadobúda novú kvalitu. Mal za to, že aj vzhľadom na túto skutočnosť vstup spotrebiteľského združenia do tohoto konania nie je možný a samotný súhlas účastníka konania neopodstatňuje záver o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka, nakoľko ten musí byť v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. spôsobilý samostatne chrániť práva podľa osobitného predpisu, t.j. zákona o ochrane spotrebiteľa.

Združenie vo vyjadrení poukázalo na znenie ust. § 93 ods. 1, 2, 3 a 4 O.s.p., uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 174/2011, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co 415/2012 a sp. zn. 15Co 169/2012. K tvrdeniam žalovaného, že sa nejedná o spotrebiteľský spor uviedlo, že v prejednávacom prípade ide o žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, podanú práve z dôvodu porušenia práva EÚ na ochranu spotrebiteľa neprijateľnou podmienkou v poisťnej zmluve žalovaného a vo všeobecných poisťných podmienkach, ktoré sú jej súčasťou. Napokon dodalo, že žalobca má postavenie spotrebiteľa a domáha sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu - zák. č. 250/2007 Z.z..

Žalobca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Odvolací súd na základe podaného odvolania vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1,3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Postupu prvostupňového súdu v konaní a ani jeho rozhodnutiu nemožno vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení žalovaným uplatňovaných dôvodov odvolania. Odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia.

Zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého uznesenia, s ktorými sa odvolací súd v podstate stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia, ako aj s prihliadnutím na obsah odvolacích námietok, odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že jediným zákonným kritériom, ktorého splnenie súd pri rozhodovaní o pripustení vedľajšieho účastníka skúma, je existencia jeho právneho záujmu na výsledku konania (samozrejme za predpokladu, že má spôsobilosť byť účastníkom konania). Samotné nesúhlasné stanovisko žalobcu nemôže byť dôvodom na rozhodnutie o nepripustení vedľajšieho účastníctva, čo možno chápať aj ako zákonnú výnimku z dispozičnej zásady (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. júna 2010 sp. zn. 8Sžo 172/2010).

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p., zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 O.s.p.), tu totiž vyplýva priamo zo zákona. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takýchto osobitných predpisov, je tiež zákon č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb., o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré boli účinné do 31.12.2012 (ďalej len "zákon č. 250/2007 Z.z."). V zmysle § 25 ods. 1 písm. a) zák. č. 250/2007 Z.z., môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti.

Sama skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, bez ďalšieho ešte neznamená, že jej procesný úkon vyjadrujúci túto vôľu vyvoláva vždy ňou sledované právne účinky. Ani samotný status takejto právnickej osoby vyplývajúci z § 93 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 25 ods. 1 písm. a) zák. č. 250/2007 Z.z. ešte neznamená, že jej vstup do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka je vždy prípustný. V oboch prípadoch, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1, 2 O.s.p., je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať, ak podnet na vstup dal sám vedľajší účastník (viď Jaroslav Krajčo a kol., Občiansky súdny poriadok - Komentár, I. diel, str. 380, Eurounion, 2010). Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. Je totiž pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 O.s.p..

V posudzovanej veci odvolací súd z obsahu spisu zistil, že v danom prípade Združenie písomným podaním zo dňa 16.7.2013 oznámilo, že z vlastného podnetu vstupuje do konania ako vedľajší účastník konania na strane žalobcu podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako právnická osoba, ktorej hlavnou náplňou je ochrana práv spotrebiteľa (č.l. 11 súdneho spisu).

Z obsahu spisu zároveň plynie, že žalobca so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na svojej strane výslovne súhlasil písomným podaním, doručeným súdu dňa 3.2.2014 (č.l. 93 súdneho spisu).

Odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky na vedľajšie účastníctvo spotrebiteľského združenia na strane žalobcu a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by vylučovali možnosť jeho vedľajšieho účastníctva v konaní na jeho strane. V danom prípade súd prvého stupňa správne posúdil úkon vstupu Združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalobcu v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p., v spojení s § 25 ods. 1 a 2 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, správne uzavrel, že vstup Združenia je na podporu záujmov žalobcu a správne rozhodol, ak po uvážení všetkých okolností posudzovaného úkonu vstupu vedľajšieho účastníka, jeho vstup do konania na strane žalobcu pripustil.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie netrpí nedostatkom riadneho odôvodnenia, ktoré by malo za následok vznik vady podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p..

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie, ktorým pripustil vstup vedľajšieho účastníka, primerane odôvodnil, jeho rozhodnutie nie je arbitrárne a svojvoľné a odôvodnenie ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 169 ods. 1 O.s.p. a § 157 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.). Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

Pre úplnosť odvolací súd pripomína, že v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), neznamená ani právo na to, aby bolo súdom rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnym názorom (I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97), resp. toho, aby sa súd riadil výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov predkladaných účastníkom (II. ÚS 3/97).

Nie je opodstatnené ani tvrdenie žalobcu, že súd nedal špecifickú odpoveď na jeho argumentáciu, týkajúcu sa spôsobilosti a prípustnosti Združenia vystupovať ako vedľajší účastník v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktoré podľa žalovaného nie je spotrebiteľským sporom. Z obsahu odôvodnenia preskúmaného uznesenia totiž plynie, že súd prvého stupňa odvodzoval svoje rozhodnutie o pripustení vstupu Združenia do konania ust. § 93 ods. 1, 2, 3 a 4 O.s.p., § 2 písm. a) a b), § 25 ods. 1 až 6 zák. č. 250/2007 Z.z. a skutočnosťou, že v danej veci bol daný súhlas žalobcu so vstupom vedľajšieho účastníka na jeho strane a predmetom konania je síce žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, avšak prejednávanie spornej veci vzniklo práve z porušenia práva EÚ na ochranu spotrebiteľa neprijateľnou zmluvnou podmienkou v poisťnej zmluve žalovaného. Či tak súd prvého stupňa urobil správne, je otázkou právneho posúdenia veci. Sám žalovaný pritom v odvolaní tvrdí, že takéto právne posúdenie bolo nesprávne.

Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého uznesenia iný, než napadnutým uznesením vyslovený právny záver nevyplýva, a v odvolaní žalobcom uvedené argumenty nie sú spôsobilé priviesť iné právne hodnotenie stavu veci. Z obsahu spisu možno vyvodiť záver, že žalobcu je možné považovať za spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Rovnako aj poisťná zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má povahu spotrebiteľskej zmluvy, pre ktorú platí všeobecný zákaz neprijateľných podmienok (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Je preto v záujme žalobcu, aby v konaní vystupoval vedľajší účastník, ktorým je právnická osoba, predmetom činnosti ktorej je nepochybne ochrana spotrebiteľských práv. Súčasne z jednoznačného postoja žalobcu možno vyvodiť, že so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane súhlasí, preto súd prvého stupňa správne rozhodol, že pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka do konania. Odkaz žalovaného na závery vyslovené Ústavným súdom Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. III. 23/2013 je v danej veci neopodstatnený, nakoľko predmetom posúdenia v označenom konaní bola pozícia právnickej osoby zameranej na ochranu práv spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa v exekučnom konaní. Inými skutočnosťami (ako v konaní pred súdom prvého stupňa), ktoré by mali za následok zmenu súdom prvého stupňa zisteného skutkového stavu a jeho právneho hodnotenia, žalovaný neargumentuje.

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunčiáte tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.